

Politika ekmek kavgasıdır.

Sömürücüye

YUMRUK

Onbeş Günlük Siyasi Gazete

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasından

"Her sınıf halk tabakaları için refah sağlamayı vazife edinen zamanımızın devleti, iktisaden zayıf olan kişileri, bilhassa işleri bakımından başkalarına tabi olan işçi ve müstahsilleri, her türlü dar gelirlileri himaye edecektir...

işçiler, köylüler, dar gelirli yurttaşlar tüm emekçi kardeşler

Sandık başına

2 Haziran günü seçim var. Bu seçimde Senatör, Belediye başkanı, Belediye ve İl genel meclisi adaylarına oy verilecek.

Bu seçimde iktidar değişmiyecek. Ama günlük yaşayışımızı yakından ilgilendiren bir önemi var bu seçimlerin. 1965 yılında halkın oyu ile iktidara gelen ama vaatlerin hiç birini tutmayarak hayatı pahalılaştıran, Vatandaşın haklarını hiçe sayan Köylünün ürününü ucuza sattırıp, aldığı malların fiyatını yükselten Adalet partisine oylarınızla ders vereceksiniz. Bu nasıl olacak? Bu ancak işçinin, köylünün derdini dile getiren, adayları işçi köylü ya da emekçi halkın insanca yaşaması için çalışan aydınlar olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne oy vermekle olacak. Bunun için 2 Haziran günü sandık başına koşun Evinizden, komşularınızdan seçmen olanlarıda sandık başına götürün. Oylarınızı TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne vererek kurtuluş yolunuzu açın.

Oylarınızı Türkiye İşçi Partisi'ne vererek her seçimde size verdikleri sözü tutmayan partilere hak ettikleri dersi verin.

Güzel günler için, insanca bir yaşayışa kavuşmak için.

SANDIK BAŞINA!

İşçinin, Köylünün Partisi

İLERİ

Bizi ağaya kul eden toprak düzenine	HAYIR
Bizi patrona kul eden sömürü düzenine	HAYIR
Bizi büyük tüccara kul eden vurgun düzenine	HAYIR
Bizi tefeciye kul eden soygun düzenine	HAYIR
Bizi ezen horlayıp kahreden ceberut devlete	HAYIR
Bizi Amerikaya yabancı sermayeye köle eden kapitalist düzene	HAYIR
Bizi cahilliğe mahkum eden (karanlıklara gömen) gerici, tutucu düzene	HAYIR
Millet malını zengine peşkeş çeken yamacı iktidara	HAYIR
Emekçi sınıfların iktidarı için	İLERİ
Köylüye toprak herkese iş için	İLERİ
Emeğe göre gelir için	İLERİ
Sanayi devrimi için	İLERİ
Anayasayı yaşatmak için	İLERİ
Amerikan askerini yurdumuzdan çıkarmak için	İLERİ
Tam bağımsız, demokratik Türkiye için	İLERİ

Ezildiğin Yeter, Davran Artık

Oyunu Kendi Partine: Türkiye İşçi Partisi'ne Ver!

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Başkanı İşçi Hüsamettin Güven'in 24 Mayıs gecesi saat 8.05 te Türkiye Radyolarından yaptığı konuşma

Kardeşlerim

Ben Hüsamettin Güven, Zonguldak maden havzasının Karadon ocaklarında sizlerle omuz omuza 28 sene çalışmış bir maden işçisiydim. Yani yer altında yüzlerce metre derinlikte güneşten, temiz havadan, temiz sudan mahrum en ağır şartlar altında sizlerle beraber ömür çürüttüm. Bir Türkiye İşçi partili olarak sizlere sesleniyorum.

Maden İşçisinin çilesi

Biliyorum. Hepimiz biliyoruz, Emekçilerin hayatı, çalışma şartları bütün yurdumuzda çok ağırdır, Fakat yüzlerce metre yerin altında çalışan maden işçilerinin hayatı büsbütün ağır ve zordur.

Çaycumanın, Bartının, Devreğin, Ulus'un ve Türkiyenin bütün köylerinden kopup gelen ve Zonguldak Maden havzasında maden işçisi olarak çalışmak zorunda olan emekçi, her an kolunu, bacağını, gözünü kaybedip sakat kalma ve hatta hayatını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır, kaybederde...

Bütün bu tehlikeler arasında maden işçilerinin uğradıkları haksızlıklar sayılmıyacak kadar çoktur günde 8 saat değil 10-12 hatta 16 saat yerin altında çalıştırılan biz. Yirminci asrın yüz karası 100 er 200 er yataklı koğuşlarda yatırılan biz.. Yemekhanelerde kokmuş Amerikan etleri yedirilen biz. 50 kuruş için kurşunlanan biz.. Coblanan biz.. Ve nihayet horlanan, itilen, kakılan ve ikinci sınıf vatandaş muamelesi gören yine biz işçileriz.. Bu durum maden havzasında olduğu gibi bütün yurdumuzda da aynıdır.

İşçinin Ölüsü Dirisi, Nasıl Soyuluyor?

Maden ocaklarında gün geçmiyorki, ayak göçmesinden ve diğer kazalardan bir şehit vermiyelim. Bütün bunlar insan hayatını ve hele İŞÇİ hayatını hiçe sayan bu kapkaç düzeninin eserleridir. Bu yüzden her yıl yaralanan ve ölen İŞÇİ sayısını düşündükçe insan dehşete kapılıyor. Caddeleri dolduran sakatlar, ciğerini kusan silikozlu hastalar...Bu düzende maden işçisinin kaderi budur. Bu yetmiyormuş gibi iş kazaları sonucu bazı çevreleri zengin etmek amacıyla İşçilerin hakkı verilmez. İşçiler Mahkeme kapılarında süründürülür. Maden kazalarında sakat kalan, can veren işçinin davalarını almak için simsarlar kullanılır.

Hastanın ölüsünü bile sömürürler işçinin...

1959 Senesinden 1966 senesine kadar sakatlanan İşçilerin ve ölenlerin geride bıraktığı dulların, yetimlerin sırrından yalnız AVUKATLAR tazminat davalarından avukatlık ücreti olarak yirmi sekiz milyon liraya yakın bir para almışlardır. Bunun dışında bir kaç milyon liranın da simsarların cebine indiğini düşünürsek maden işçisinin ölüsünün de, dirisinde nasıl soyulduğu ortaya çıkar. Halen 9 bin iş kazası, 6 bin meslek hastalığı davası devam etmektedir. Bu nasıl oluyor? Şöyle:

İşçinin ölüm ve sakatlıklardan meydana gelen tazminat hakkı E.K.İ. tarafından verilmez davalar açılır. Sakat İşçiler ve ölen işçilerin dulları yetimleri mahkeme kapılarında süründürülür. Böylece işçi sırtında belli kişiler zengin edilir. İş emniyetini gözetmiyen ve yüzlerce işçinin sakat kalmasına ve ölmesine karşı vicdanı sızlamıyan bu yönetimin gaddarlığını görüyorsunuz. Zaten, çalışan insanın hayatına zerrece değer vermiyen, ağadan, beyzirgandan yana olan iktidarlardan, başka bir şey beklenemez. Elbetteki işçinin emeğinden, canından da servet vuracaklardır.

AMA BU BÖYLE GİTMEZ

Gitmiyecektirde. Çünkü: Bu kapkaç düzenini değiştirmek için, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin ve namuslu aydınların el birliği ile yaptığı mücadele başlamıştır. Bu mücadele Zonguldakdaki MADEN İŞÇİLERİ öncülük yapmıştır. 1965 senesinde Zonguldak bölgesinin bütün maden ocaklarında meydana gelen grevleri hatırlarsınız. Biliyorsunuz, bu grevlerde iki kardeşimiz kurşunlatılmıştı. Böylece AP iktidarının işçiye karşı gerçek tutumu ortaya çıkmıştı. Bugün Maden işçisinin uyanışından korkan AP iktidarı, esir kamplarını hatırlatır tedbirlerle işçileri tam bir baskı altına almış bulunmaktadır. Candarma taburları Kozlu bölgesine yerleştirilmiş ve bu birlikler üstelik toplum polisiyle takviye edilmiştir. İşçi yatakhanelerinin etrafı Çin seddi gibi duvarlarla ve Nazi Kampı gibi tel örgülerle çevrilmiş durumdadır. İşçinin alın terini sömüren, ona esir muamelesi yapanlara sormak lâzım:

Nedir bu korkuları?

İşçi 15-20 liraya canını dişine takarak, yer altında ve üstünde ekmeğini kazanırken, hiç çalışmadan vurgun vuranlar vardır..

Bütün bu baskılar sonuç vermemiş, Zonguldak Maden işçisi bu yılın şubat ayında ikinci defa greve başlamış ve bu sömürü düzenine tekrar YETER demiştir 15 bin işçinin başladığı grev ve protesto yürüyüşü ancak gazlı bombalarla, coplarla dağıtılmıştır.

Kurtuluş yolu

Haksızlığı açıkca gördüğümüz zaman birleşiyoruz, mücadele ediyoruz. Ancak bu geçici birleşmeler bizi kurtarmaz. Zonguldaktaki işçilerin ve Türkiyedeki bütün işçilerin birleşmesi lazımdır. Ama bu da yetmez. Köylülerin, küçük esnafın, zanaatkârın, arkasız küçük memurların ve de halktan yana aydınların yani Türkiyede çalışan bütün insanların, tüm emekçilerin birleşerek bir siyasi güç haline gelmesi lazımdır. Yani, hepimizin TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne sahip çıkıp bu yoldan iktidara gelmemiz lazımdır. Kurtuluşumuzun tek yolu budur; şükürler olsun ki emekçiler hızla uyanmakta, ak koyunla kara koyunu ayırmaktadır.

Nesiller boyunca, Dededen Babaya Babadan oğula Madencilik mesleğini devralan işçi kardeşim.

Servetin yok, apartmanın yok, nihayet yüksek tahsilde doktor, mühendis mimar, hukukçu olacak yavrularında yok. Hâlâ insanca yaşama özlemini çeken, sıkıntısı çok, ihtiyaçları çok, ihtiyaçları çok geçinimi zor işçi kardeşim

AP iktidarı ve diğer sömürücü partiler senin uyanmandan korkuyorlar. Emekçi sınıfın kendisini sömürtmeyeceğini anladıkça çileden çıkıyorlar. Uyanan işçiye, köylüye, emekçiden yana olan aydına, öğretmene saldırıyorlar. İnsanların, bu namuslu insanların emekleriyle oynuyorlar. Bu oyunların en iğrenci Zonguldakta oynanmaktadır. İşçiler işten atılmakta çoluk çocuğuyla açlığa mahkûm edilmektedir. Fakat bu oyun yürümiyecektir. Çünkü biz, maden işçisiyle, fabrika işçisiyle, topraksız az topraklı köylüsüyle küçük esnafı ve zanaatkârıyla, arkasız memuruyla emekçiden yana aydınıyla çok güçlüyüz. Ve çünkü biz bu gücümüzü kendi örgütümüz olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ saflarında toplanarak birleştirmekteyiz. Böyle bir birleşmenin bizi sömüren bu kapkaç düzeninden kurtulmanın tek yolu olduğunu anladık.

İşçi Köylü Kardeşerim

Zengin sınıfın demir ökçelerinde ezildiğin yeter....

Emekçilerin bu çığ gibi büyüyen birleşmesine katıldığını göstereceğin gün bu gündür... Bu seçimde Türkiye İşçi Partisine vereceğimiz her oy uyanışımızı bütün dünyaya ilân edecektir... Türkiye İşçi Partisine vereceğimiz her oy bizim emekçi olarak iktidara geleceğimizi ve yönetime ağırlığımızı koyacağımızı zenginlerin partilerine şimdiden gösterecektir.

Mutlu yarınlar, iktidarlar işçinindir, köylünündür tüm emekçi halkımızındır.

Sahibi
Hüsamettin Güven

Sorumlu Müdür:
Ahmet Hamdi Dinler

— 30 Mayıs —1968
Sayı: 12 Fiatı: 25 Kuruş

Yıllık Abone Fiatı 6 TL.

Baskı Tarihi : 30 5 1968
Bingöl Matbası Zonguldak